

Briselē, 15.12.2020.
COM(2020) 824 final

ANNEX 7

PIELIKUMS

dokumentam

Priekšlikums

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA

par Eiropas energoinfrastruktūras vadlīnijām un ar ko atceļ Regulu (ES) Nr. 347/2013

{SEC(2020) 431 final} - {SWD(2020) 346 final} - {SWD(2020) 347 final}

Subsidiaritātes novērtējuma tabula

1. Vai Savienība var rīkoties? Kāds ir Savienības iecerētās rīcības juridiskais pamats un kompetence?
1.1. Kurš(-i) Līguma pants(-i) tiek izmantots(-i), lai atbalstītu leģislatīvā akta priekšlikumu vai politikas iniciatīvu? Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 170. pantā paredzēts, ka Savienībai jāveicina Eiropas komunikāciju tīklu izveide un attīstība, tostarp enerģētikas infrastruktūras jomā. Savienībai jāveicina valstu komunikāciju tīklu savstarpēja savienošana. <i>TEN-E</i> regula pamatojas uz LESD 172. pantu, kurā noteikts juridiskais pamats tādu pamatnostādņu pieņemšanai, kas aptver Eiropas komunikāciju tīklu jomā paredzēto pasākumu mērķus, prioritātes un vispārīgos plānus, kā izklāstīts 171. pantā.
1.2. Vai Savienības kompetence, ko atspoguļo šis Līguma pants, pēc būtības ir ekskluzīva kompetence, dalīta kompetence vai atbalsta kompetence? Eiropas komunikāciju tīklu gadījumā Savienības kompetence ir dalīta. LESD 172. pantā noteikts, ka par pamatnostādņēm un projektiem, kas rada kopēju ieinteresētību un attiecas uz kādas dalībvalsts teritoriju, jāsaņem attiecīgās dalībvalsts piekrišana. <i>Subsidiaritāte nav attiecināma uz politikas jomām, kurās Savienībai ir ekskluzīva kompetence, kā definēts LESD 3. pantā¹. To, vai uz priekšlikumu attiecas subsidiaritātes kontroles mehānisms, nosaka konkrētais juridiskais pamats. LESD 4. pantā² ir noteiktas jomas, kurās kompetence ir dalīta starp Savienību un dalībvalstīm. LESD 6. pantā³ ir noteiktas jomas, saistībā ar kurām Savienības kompetencē ir tikai atbalstīt dalībvalstu rīcības.</i>
2. Subsidiaritātes princips. Kāpēc ES jārīkojas?
2.1 Vai priekšlikums atbilst 2. protokolā⁴ paredzētajiem procedūras noteikumiem? - Vai pirms akta ierosināšanas ir notikusi plaša apspriešanās? - Vai ir sagatavots sīki izstrādāts ziņojums ar kvalitatīviem un, ja iespējams, kvantitatīviem rādītājiem, kas ļauj novērtēt, vai rīcību var vislabāk īstenot Savienības līmenī?
- Saskaņā ar labāka regulējuma pamatnostādņēm Komisija organizēja visaptverošu apspriešanos, kuras pamatā bija apspriešanās stratēģija, kas ietvēra virkni apspriešanās metožu un rīku. Stratēģija tika izstrādāta saskaņā ar intervences loģiku, īpaši pievēršoties <i>TEN-E</i> regulas atbilstībai, lietderībai, efektivitātei, saskaņotībai un ES pievienotajai vērtībai. Apspriešanās stratēģijas mērķis bija nodrošināt, lai tiktu ņemti vērā visi attiecīgie pierādījumi, tostarp dati par izmaksām, ietekmi uz sabiedrību un iniciatīvas iespējamajiem ieguvumiem. - Tiešsaistes sabiedriskā apspriešana (TSA) laikposmā no 2020. gada 18. maija līdz 13. jūlijam deva iespēju ikvienam, kas interesējas par <i>TEN-E</i> regulas izvērtēšanu un pārskatīšanu, sniegt savu ieguldījumu. Lai pārvaldītu šo TSA, tika izmantota ES aptauja. Anketa bija pieejama 23 ES oficiālajās valodās. Galvenokārt tā bija paredzēta iedzīvotājiem un organizācijām (piemēram, nevalstiskajām organizācijām (NVO), pašvaldībām, vietējām kopienām, uzņēmumiem un nozaru asociācijām), kam nav īpašu zināšanu par <i>TEN-E</i> regulu. Tas atspoguļojās anketu skaitā, struktūrā un formulējumā. Atklātās sabiedriskās apspriešanas jautājumu mērķis bija

¹ <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/LV/TXT/HTML/?uri=CELEX:12008E003&from=LV>.

² <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/LV/TXT/HTML/?uri=CELEX:12008E004&from=LV>.

³ <https://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=CELEX:12008E006:LV:HTML>.

⁴ <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/LV/TXT/HTML/?uri=CELEX:12016E/PRO/02&from=LV>.

noteikt <i>TEN-E</i> regulas atbilstību tādiem tās mērķiem, infrastruktūras kategorijām un kopīgu interešu projekta (KIP) iezīmēm, ko sabiedrība uzskata par vissvarīgākajiem. Dalībnieki ar speciālām zināšanām par <i>TEN-E</i> regulu (piemēram, valsts kompetento/regulatīvo iestāžu profesionāļi, pārvades sistēmu operatori (PSO), sadales sistēmu operatori (SSO), uzņēmumu projektu virzītāji, energoražotāji, NVO ar īpašām zināšanām par šo tēmu) tika aicināti aizpildīt mērķorientētu aptaujas anketu. Tiešsaistes sabiedriskā apspriešana, tostarp saites uz pamatdokumentiem un attiecīgajām tīmekļa lapām, piemēram, tām, kas atvēlētas <i>TEN-E</i> politikai un Eiropas zaļajam kursam, bija pieejama Komisijas tīmekļa vietnē “Izsakiet viedokli”. - Lai nodrošinātu ieinteresēto personu plašāku iesaistīšanu un radītu iespējas strukturētu atsauksmju iesniegšanai, notika četri ieinteresēto personu tīmekļsemināri. - Paskaidrojuma rakstā un ietekmes novērtējumā ir iedaļa par subsidiaritātes principu. Plašāka informācija pieejama turpmāk 2.2. jautājumā.
2.2 Vai paskaidrojuma rakstā (un jebkurā ietekmes novērtējumā), kas pievienots Komisijas priekšlikumam, ir ietverts pietiekams pamatojums par atbilstību subsidiaritātes principam?
Gan paskaidrojuma rakstā, gan ietekmes novērtējumā, kas pievienoti Komisijas priekšlikumam, ir ietverts pietiekams pamatojums par atbilstību subsidiaritātes principam. Enerģijas pārvades infrastruktūrai (tostarp savstarpēji savienotai atkrastes energotīkla un viedtīkla infrastruktūrai) ir Eiropas pievienotā vērtība, jo tai ir pārrobežu ietekme un tā ir būtiska, lai panāktu klimatneitrālu energosistēmu. <i>TEN-E</i> regula ir nodrošinājusi vērtību un sekmējusi rezultātu sasniegšanu Savienības enerģijas tirgus integrācijas, konkurences un enerģijas piegādes drošības jomā. Lai attīstītu pārrobežu enerģētikas infrastruktūru, ir nepieciešams pamats reģionālai sadarbībai visās dalībvalstīs. Atsevišķu dalībvalstu regulējumi un rīcības ir nepietiekami, lai šos infrastruktūras projektus īstenotu kopumā. Iekšējam enerģijas tirgum ir vajadzīga pārrobežu infrastruktūra, kuras attīstībai nepieciešama divu vai vairāku dalībvalstu sadarbība, kurām visām ir savs tiesiskais regulējums. <i>TEN-E</i> regula ir nodrošinājusi papildu vērtību salīdzinājumā ar to, ko varēja sasniegt tikai valsts vai reģionālā līmenī. Kopš tās stāšanās spēkā vairāk nekā 40 galveno energoinfrastruktūras projektu īstenošana vairumam dalībvalstu palīdzēja sasniegt 10 % starpsavienojumu mērķrādītāju 2020. gadam un panākt savstarpēji labi savienotu un pret satricinājumiem noturīgu gāzes tīklu. Savienības enerģijas tirgus ir integrētāks un konkurētspējīgāks, nekā tas bija 2013. gadā, kā arī ir uzlabojusies Savienības enerģētiskā drošība. Piekļuve Eiropas infrastruktūras savienošanas instrumentā (EISI) paredzētajam finansējumam ļāva īstenot 95 KIP, kuriem citādi saskaņā ar tirgus noteikumiem bija grūti piekļūt finansējumam. Iepriekš minēto progresu nevarēja panākt tikai ar dalībvalstu rīcību. Dažādas ieinteresētās personas apstiprināja <i>TEN-E</i> regulas pievienoto vērtību, norādot uz reģionālās sadarbības svarīgumu pārrobežu projektu īstenošanā, regulatīvās noteiktības pārredzamībā un finansējuma pieejamībā.
2.3 Vai, ņemot vērā atbildes uz turpmākajiem jautājumiem, dalībvalstis var vienas pašas pietiekamā mērā sasniegt ierosinātās rīcības mērķus (ES rīcības nepieciešamība)?
Atsevišķu dalībvalstu regulējumi un rīcības nav pietiekami, lai īstenotu prioritāros energoinfrastruktūras projektus, kas nepieciešami ierosinātās iniciatīvas mērķu sasniegšanai. Bez ES līmeņa rīcības nevar sasniegt Līgumā noteiktos mērķus valstu komunikāciju tīklu savstarpējas

savienošanas un savstarpējas izmantojamības veicināšanai.
(a) Vai risināmajām problēmām ir būtiski / vērā ņemami transnacionāli/pārrobežu aspekti? Vai tie ir novērtēti kvantitatīvi?
Eiropas komunikāciju tīklu juridiskajā pamatā (sk. iepriekš 1.1. punktu) noteikts, ka šim priekšmetam ir pārrobežu raksturs. Tas atspoguļojas arī iniciatīvas mērķī, proti, veicināt piemērotas energoinfrastruktūras attīstību visā ES un tās kaimiņvalstīs, lai varētu sasniegt ES enerģētikas un klimata mērķus, jo īpaši 2030./2050. gada mērķrādītājus, kā arī panākt tirgus integrācijas konkurētspēju un enerģijas piegādes drošību. Konkrētāk, ierosinātajai rīcībai ir jābūt tādai, lai būtu iespējams apzināt pārrobežu projektus un investīcijas, kas īstenojami visā ES un sadarbībā ar tās kaimiņvalstīm un kas nepieciešami enerģētikas pārkārtošanas un klimata mērķrādītāju sasniegšanai. Turklāt tās mērķis ir uzlabot pārrobežu infrastruktūras plānošanu energosistēmas integrācijas un atkrastes energotīklu jomā.
(b) Vai valsts rīcība vai ES līmeņa rīcības neesība būtu pretrunā Līguma ⁵ pamatmērķiem vai būtiski kaitētu citu dalībvalstu interesēm?
Ja nebūtu ES līmeņa rīcības, nevarētu sasniegt 170. pantā noteiktos mērķus, t. i., izveidot un attīstīt Eiropas komunikāciju tīklus transporta, telekomunikāciju un enerģētikas infrastruktūras jomā. Tā ir paredzēta, lai veicinātu valstu tīklu savstarpēju savienošanu un savstarpēju izmantojamību, kā arī piekļuvi tādiem tīkliem. Šajā kontekstā ir jāņem vērā vajadzība sasaistīt salas, kā arī reģionus bez izejas uz jūru un nomaļus reģionus ar Savienības centrāliem reģioniem.
(c) Ciktāl dalībvalstīm ir spēja vai iespēja ieviest attiecīgus pasākumus?
Ar valsts rīcību var ieviest attiecīgus pasākumus, lai papildinātu ES līmeņa rīcību un ļautu sasniegt šajā rīcībpolitikas jomā izvirzītos mērķus. Pasākumi cita starpā var attiekties uz valstu tīkliem, kas saistīti ar pārrobežu tīkliem, un valstu pasākumu īstenošanu, tostarp atļauju izsniegšanu infrastruktūras projektiem. Tomēr bez ES līmeņa rīcības, lai izstrādātu koordinētu pieeju Eiropas enerģētikas tīkliem, netiktu noteikti un ieviesti starpsavienojumi, kas vajadzīgi energosistēmas dekarbonizācijai, labākai tirgus integrācijai, konkurencei un enerģijas piegādes drošībai.
(d) Kā problēma un tās cēloņi (piemēram, negatīva ārējā ietekme, plašāka ietekme) atšķiras ES valstu, reģionālajā un vietējā līmenī?
Divas galvenās problēmas, kuras risina ierosinātā rīcība, attiecas uz valsts, reģionālo un vietējo līmeni: pirmkārt, pārrobežu infrastruktūras attīstības veids un mērogs nav pilnībā saskaņoti ar ES enerģētikas rīcībpolitikas mērķiem, jo īpaši saistībā ar Eiropas zaļo kursu un klimatneitralitātes mērķi; otrkārt, galveno infrastruktūras projektu īstenošanas kavējumi ietekmē visus ES līmeņus ar zemāku tirgus integrācijas, konkurences un enerģijas piegādes drošības līmeni.
(e) Vai problēma ir plaši izplatīta visā ES vai arī skar tikai dažas dalībvalstis?
Iepriekšējās apakšiedaļās izklāstītās problēmas attiecas uz visām dalībvalstīm un ir plaši izplatītas visā ES. Visām dalībvalstīm jāturpina dekarbonizēt savas energosistēmas un jāveicina klimatneitralitātes sasniegšana līdz 2050. gadam, un tās gūs labumu no augstāka tirgus integrācijas, konkurences un enerģijas piegādes drošības līmeņa.
(f) Vai dalībvalstis ir pārslogotas plānotā pasākuma mērķu sasniegšanā?
Pasākumi tikai dalībvalstu līmenī nespētu sasniegt ierosinātās iniciatīvas mērķus. ES līmenī koordinēta

⁵ https://europa.eu/european-union/about-eu/eu-in-brief_lv.

pieeja pārrobežu infrastruktūras plānošanai un prioritāru infrastruktūras projektu noteikšanai, pamatojoties uz reģionālo sadarbību, palīdzēs palielināt efektivitāti.
(g) Kā valsts, reģionālo un vietējo iestāžu viedokļi / vēlamie rīcības virzieni atšķiras visā ES?
Ar ieinteresētajām personām veiktās apspriešanās laikā valsts, reģionālās un vietējās iestādes ir atbalstījušas ES līmeņa rīcību.
2.4 Vai, ņemot vērā atbildes uz turpmākajiem jautājumiem, ierosinātās rīcības mērķi rīcības mēroga vai iedarbības dēļ ir labāk sasniedzami Savienības līmenī (ES pievienotā vērtība)?
Rīkošanās ES līmenī nodrošina skaidru pievienoto vērtību salīdzinājumā ar valstu rīcībpolitiku, kā to ir pierādījusi pašreizējā <i>TEN-E</i> regula un līdz šim nodrošinātie ieguvumi. Efektīva dalībvalstu tīklu savienošana un trūkumu novēršana ir uzlabojusi tirgus integrāciju starp dalībvalstīm un konkurētspēju; to atspoguļo panākumi starpsavienojumu mērķrādītāju sasniegšanā un enerģijas cenu konverģence visā ES.
(a) Vai ES līmeņa rīcība rada acīmredzamus ieguvumus?
Ar <i>TEN-E</i> regulu ir izveidota jauna pieeja pārrobežu energoinfrastruktūras plānošanai. Tā apvieno ieinteresētās personas reģionālās grupās, lai noteiktu un palīdzētu īstenot KIP, kas veicina energoinfrastruktūras prioritāro koridoru un tematisko jomu attīstību. Ar regulu ir ne tikai izveidota lietderīga un rentabla pieeja infrastruktūras plānošanai, bet arī uzlabotas atļauju izsniegšanas procedūras. Tajā paredzēts, ka atļauju piešķiršanas lēmuma pieņemšanai dalībvalstīm trīsarpus gadu laikā jānodrošina vienkāršots KIP atļauju piešķiršanas process. KIP jāsaņem augstākais valsts prioritātes statuss, un tie jāiekļauj valsts tīkla attīstības plānos. Regulā paredzēta arī regulatīva palīdzība, noteikumi un norādes izmaksu pārrobežu sadalei un ar risku saistīti stimuli, kā arī paredzēta piekļuve EISI nodrošinātajām finansējuma iespējām. Kopš tās pieņemšanas 2013. gadā <i>TEN-E</i> regula deva iespēju īstenot vairāk nekā 40 galvenos energoinfrastruktūras projektus, un paredzams, ka līdz 2022. gadam tiks īstenoti vēl 75 projekti. EISI nodrošinātais finansiālais atbalsts kopumā 4,7 miljardu EUR apmērā ļāva īstenot 95 KIP. Kopš 2014. gada EISI ir nodrošinājis finansējumu 149 rīcībām, no kurām 114 rīcības (519 miljoni EUR) attiecās uz pētījumiem un 35 rīcības (4,2 miljardi EUR) — uz darbiem. No kopējā budžeta, proti, 4,7 miljardiem EUR, 1,5 miljardi EUR tika piešķirti gāzes projektiem un 2,8 miljardi EUR — elektroenerģijas projektiem. Līdz šim aptuveni piektā daļa no visiem KIP ir saņēmuši EISI finansiālo palīdzību pētījumiem un/vai darbiem. Ieinteresēto personu vidū valda plaša vienprātība par regulas ES pievienoto vērtību, kas panākta ar reģionālo sadarbību, finansējuma pieejamību, uzlabotu informāciju un pārredzamību, kā arī pilnveidotiem plānošanas un atļauju izsniegšanas procesiem.
(b) Vai ir apjomradīti ietaupījumi? Vai mērķus var efektīvāk sasniegt ES līmenī (lielāks ieguvums uz vienības izmaksām)? Vai uzlabosies iekšējā tirgus darbība?
Pašreizējās <i>TEN-E</i> regulas izvērtējums liecina, ka tā ir reāli sekmējusi dalībvalstu tīklu savienošanu un trūkumu novēršanu. Ir uzlabojusies tirgus integrācija starp dalībvalstīm un konkurētspēja, ko atspoguļo panākumi starpsavienojumu mērķrādītāju sasniegšanā un enerģijas cenu konverģence visā ES. Elektroenerģijas KIP īstenošana palīdzēs vairumam dalībvalstu sasniegt 10 % starpsavienojumu mērķrādītāju 2020. gadam. Tāpēc ES enerģijas tirgus ir integrētāks un konkurētspējīgāks, nekā tas bija 2013. gadā. Šie projekti veicina arī atjaunojamo energoresursu elektroenerģijas integrāciju un elektroenerģijas apmaiņu starp valstīm, samazinot nepieciešamību noteikt ierobežojumus.

Ar KIP palīdzību enerģijas piegādes drošība kā viens no pašreizējās <i>TEN-E</i> regulas galvenajiem virzītājspēkiem ir ievērojami uzlabojusies. Līdz 2020. gadu sākumam, kad darbosies pašlaik īstenojamie gāzes KIP, Eiropai jāpanāk savstarpēji labi savienots un pret satricinājumiem noturīgs gāzes tīkls un visām dalībvalstīm būs piekļuve vismaz trim gāzes avotiem vai globālajam sašķidrinātas dabasgāzes (<i>LNG</i>) tirgum, kas ir galvenais elements, lai uzlabotu Savienības enerģētisko drošību, dažādojot gāzes avotus.
(c) Kādus ieguvumus nodrošina atšķirīgās valstu politikas un noteikumu aizstāšana ar vienvērtīgāku politikas pieeju?
Pamatojoties uz pašreizējo <i>TEN-E</i> regulu, ierosināto pasākumu mērķis ir koordinētāka pieeja pārrobežu infrastruktūras plānošanai, paātrināta projektu īstenošana un saskaņotāka kopīgu interešu projektu regulatīvā kārtība. Tādējādi radīsies iespēja panākt efektīvāku pieeju pārrobežu infrastruktūras projektu attīstībai un laicīgāk īstenot šos projektus.
(d) Vai ES līmeņa rīcības radītie ieguvumi atsver dalībvalstu un vietējo un reģionālo iestāžu kompetences zaudēšanu (ne tikai izmaksas un ieguvumus, ko radītu rīkošanās valsts, reģionālā un vietējā līmenī)?
Energoinfrastruktūras projektu īstenošanas paātrināšana, kas ļauj sasniegt Eiropas zaļā kursa klimatneitralitātes mērķus, kā arī tirgus integrāciju, konkurētspēju un enerģijas piegādes drošību par vismazāko cenu patērētājiem un uzņēmumiem, ir visu dalībvalstu galvenā prioritāte. Tādēļ rīkošanās ES līmenī ļaus atbalstīt visas dalībvalstis, veicinot galveno enerģētikas un klimata politikas mērķu sasniegšanu.
(e) Vai palielināsies juridiskā noteiktība tiem, kuriem jāīsteno tiesību akti?
Ierosinātā pašreizējā <i>TEN-E</i> satvara pārskatīšana nodrošinās lielāku juridisko skaidrību projektu virzītājiem un valsts iestādēm. Piemēram, tiks precizēti noteikumi par kopīgu interešu projektu regulatīvo kārtību.
3. Proporcionalitāte. Kā ES jāīsteno?
3.1 Vai paskaidrojuma rakstā (un jebkurā ietekmes novērtējumā), kas pievienots Komisijas priekšlikumam, ir ietverts pietiekams pamatojums par priekšlikuma proporcionalitāti un ziņojums, kas ļauj izvērtēt priekšlikuma atbilstību proporcionalitātes principam?
Šāds pamatojums ir ietverts gan paskaidrojuma rakstā, gan ietekmes novērtējumā, kas pievienoti Komisijas priekšlikumam. Iniciatīva atbilst proporcionalitātes principam. Tā ietilpst Eiropas enerģētikas tīkla jomā īstentās rīcības tvērumā, kā definēts LESD 170. pantā. Politikas intervence ir proporcionāla definēto problēmu dimensijai un raksturam, kā arī izvirzīto mērķu sasniegšanai. Priekšlikums nepārsniedz to, kas nepieciešams izvirzītā vispārējā mērķa sasniegšanai, lai veicinātu savlaicīgu pietiekamas energoinfrastruktūras attīstību visā Savienībā un tās kaimiņvalstīs un ļautu sasniegt Eiropas zaļajā kursā norādītos Savienības enerģētikas un klimata mērķus, jo īpaši 2030./2050. gada mērķrādītājus, tostarp klimatneitralitātes mērķi, kā arī panākt tirgus integrācijas konkurētspēju un enerģijas piegādes drošību. Pamatojoties uz izvērtējuma rezultātiem, Komisija novērtēja vairākas politikas iespējas, kas ietilpst četrās pašreizējā <i>TEN-E</i> satvara ietekmes jomās, piemēram, tvērumu, pārvaldības/infrastruktūras

plānošanu, atļauju piešķiršanu un sabiedrības līdzdalību, kā arī regulatīvo kārtību. Šo iespēju novērtējums un salīdzinājums (jo īpaši skatīt pievienotā ietekmes novērtējuma 7. un 8. iedaļu) liecina, ka nepietiek ar vienu atsevišķu iespēju, lai sasniegtu noteiktos mērķus. Konkrēto mērķu sasniegšanai vispiemērotāko politikas iespēju kopuma noteikšana pamatojas uz novērtējumu, kas ietver proporcionalitātes principu.
3.2 Vai, ņemot vērā atbildes uz turpmākajiem jautājumiem un informāciju, kas pieejama no jebkura ietekmes novērtējuma, paskaidrojuma raksta vai citiem avotiem, ierosinātā rīcība ir piemērots veids iecerēto mērķu sasniegšanai?
Ierosinātā rīcība ietver pasākumus, kas piemēroti, lai sasniegtu iecerētos iniciatīvas mērķus. Pasākumi ir samērīgi un nepārsniedz nepieciešamo. Bez ES rīcības dalībvalstis nevarētu pienācīgi sasniegt izvirzītos mērķus. Papildu izmaksas ir ļoti ierobežotas, un tas ietver tiešo izmaksu samazināšanas pasākumu.
(a) Vai iniciatīva attiecas tikai uz tiem aspektiem, kurus dalībvalsts nevar pienācīgā līmenī panākt saviem spēkiem un kuros Savienības līmeņa rīcība varētu sniegt labākus rezultātus?
Bez ES līmeņa rīcības dalībvalstis nevarētu noteikt atbilstīgus pārrobežu infrastruktūras projektus, kas nepieciešami klimata un enerģētikas politikas mērķu sasniegšanai, pamatojoties uz integrētu pārrobežu infrastruktūras plānošanu. Ierosinātie pasākumi attiecas tikai uz tiem aspektiem, kurus dalībvalsts nevar pienācīgā līmenī panākt saviem spēkiem.
(b) Vai Savienības rīcības veids (instrumenta izvēle) ir pamatots, iespējami vienkāršs un atbilst izvirzīto mērķu pienācīgai sasniegšanai un to ievērošanas nodrošināšanai (piemēram, izvēle starp regulu, (pamat)direktīvu, ieteikumu vai alternatīvām regulatīvām metodēm, piemēram, kopregulējumu, utt.)?
Iniciatīvā tiek ierosināts pārskatīt pašreizējo <i>TEN-E</i> regulu, tādējādi saglabājot instrumenta izvēli, kas ir izrādījies sekmīgs, lai sasniegtu mērķus, kas izvirzīti saskaņā ar regulatīvo metodi (kopregulējumu), kā noteikts LESD 172. pantā.
(c) Vai Savienības rīcība, lai pienācīgi sasniegtu izvirzītos mērķus, pēc iespējas paredz valstu lēmumus? (Piemēram, vai ir iespējams piemērot Eiropas rīcībai tikai minimālos standartus vai izmantot mazāk stingru politikas instrumentu vai pieeju?)
LESD 171. pantā noteikts, ka Savienība izstrādā pamatnostādnes, kas aptver Eiropas komunikāciju tīklu jomā paredzēto pasākumu mērķus, prioritātes un vispārīgos plānus, un ka šajās pamatnostādnēs nosaka, kuri projekti rada kopēju ieinteresētību. Ierosinātie pasākumi pamatojas uz šiem noteikumiem, lai ES līmenī izveidotu satvaru, kas vajadzīgs LESD noteikto mērķu sasniegšanai.
(d) Vai iniciatīva rada finansiālas vai administratīvas izmaksas Savienībai, valstu valdībām, reģionālajām vai vietējām iestādēm, ekonomikas dalībniekiem vai iedzīvotājiem? Vai šādas izmaksas ir samērīgas ar sasniedzamo mērķi?
Ierosinātie pasākumi galvenokārt ir pašreizējā <i>TEN-E</i> satvara uzlabojumi. Izvērtējums ir parādījis, ka pašreizējā regula ir darbojusies labi. Ar ieinteresētajām personām veiktās apspriešanās laikā vairums attiecīgo ieinteresēto personu piekrita, ka regula izmaksu ziņā ir lietderīga un nodrošina lielākus ieguvumus nekā izmaksas. Iniciatīva rada nelielu papildu finansiālo un administratīvo slogu projektu virzītājiem un Komisijai, kā arī Energoregulatoru sadarbības aģentūrai (ACER). Mazāku uzraudzības un ziņošanas pienākumu dēļ ierosinātie vienkāršošanas pasākumi radīs tiešus ieguvumus, samazinot pašreizējās periodiskās tiešās izmaksas, kas saistītas ar administratīvo slogu.

(e) Vai Savienības tiesību aktu izpildē ir ņemti vērā īpašie apstākļi atsevišķās dalībvalstīs?

Nav konstatēti īpaši apstākļi, kas attiektos uz atsevišķām dalībvalstīm.